

Čebelica - Méhecske

2010/2011

GLASILO UČENCEV DVOJEZIČNE
OSNOVNE ŠOLE PROSENJAKOVCI

A PÁRTOSFALVI KÉTNYELVŰ
ÁLTALÁNOS ISKOLA TANULÓINAK
LAPJA

Pri izdelavi glasila so sodelovali

Učenci Laura Nemet, Chiara Francesca Kalamar, Boris Bunderla, Dominik Sarka

Mentorici Gaál Elizabeta, Nina Pasarič

Glasilo je izšlo v 30 izvodih

Prosenjakovci, junij 2011

Tisk: DOŠ Prosenjakovci

Naslovnica: Sebastjan Poredoš, 2. razred, PDOŠ Domanjševci

**Podružnična dvojezična
osnovna šola Hodoš**

Jax sem Sarah
Jax sem Sarah, ti pa ne,
hodim v šolo, ti pa ne,
jax sem deklica, ti pa ne.

Dobro berem, hitro pišem,
tudi pesem kakšno še napišem.
Mamici pomagam prati,
z očkom pa igrava se na trati.

Jax sem Sarah, ti pa ne,
jax imam sestrico, ti pa ne,
sem prijazna, skratka nepozabna.

Sarah Abraham, 3. r. PŠ Hodoš

Benko Eva Marija

Györkös Rudolf

Mamica

Moja mamica je lepa in vesela,
dobra, ljuba, moja mamica.

Mama si, zvezda si,
najlepša si.

Moja si,
moja mama si,
moja najljubša mamica si,
ker ti-moja si!

Sarah Abraham, 3. r. PŠ Hodoš

Csalimese

Egyszer, mikor kicsi leányka voltam, elmentem a Tifra palotába, ahol elefántok voltak. A várnak zöld volt mindene. Mikor megnéztem a Tifra palotát, elindultam a kerek erdő felé, amiben sok kicsi állat volt, de nem voltak benne virágok. Gondolom tudjátok hova mentem azután? Igen, a piros dombra megröpkenni. Amikor éppen azon gondolkodtam, hogy mit csináljak az egyzavarú nőnimmel, akkor valami a hátsámon csúszott. Nahát, egy négylábú kígyó! Azal hova csúsztam, beküldtem az ágyba. Ezt persze hívott a könyv, had olvassak el egy csalimest.

Abraham Sarah

Gloria Könye

**Podružnična dvojezična
osnovna šola Domanjševci**

Moja najljubša igra-
ča

Moja najljubša igrača je
majhen rjavi medvedek. Tega
medvedka imam že zelo
dolgo. Ima modre hlače in
kapico. Ko sem še bil majhen
je spal s mano. Zdaj, ko
sem že večji spi medvedek
sam. Imam ga zelo rad.

David Žido

Moja družina

Živim v štirčlanski
družini. Mojemu očetu je
ime Jože, mami pa Sandra.
Imam brata Ljuna. Hodim v
vrtec. Doma imamo psa
Sara. Mami je prodajalka.
Ati dela privat.

Samo Temlin

Na Pikinem festivalu

Včeraj smo imeli kulturni dan.
Bili smo v Telenju na Pikinem
festivalu. U gledali smo si
predstavo lika prax neje rojstri
dan. Sodelovali smo v delavnicah.
Izdelal sem kapestnico. Najbolj všeč
mi je bila predstava.

Samo Temlin

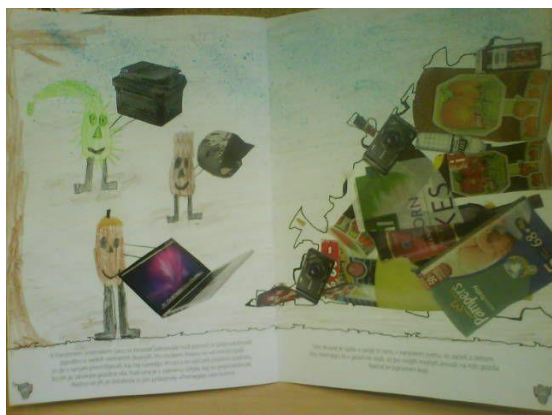
Moj najljubši prostor
doma

Moj najljubši prostor je
moja soba. V njej imam
računalnik. Tu imam
tudi pisalno mizo. Pri
njej se učim in igram.
V tej sobi tudi spim.

David Žido

O Velikih nemarnih škornjih

Skozi šolsko leto smo ob poslušanju zgodbe ilustrirali slikanico Veliki nemarni škornji. Zgodba pripoveduje o onesnaževanju gozda. V njej nastopajo škratki Bukovček, Hrastovček, Borovček, gobe in dobra vila. Z risanjem, barvanjem, lepljenjem smo prikazali, da z onesnaževanjem škodimo naravi. Bili smo v gozdu, kjer smo videli vrženo steklenico in druge odpadke. Izdelali smo opozorilno tablo in prilepili, česar v gozdu ne želimo. Naše delo smo prikazali mamicam in ravnateljici. Obljubili smo, da bomo še bolj skrbeli za naravo.

Toliko odpadkov so škratki znosili iz gozda.

Tako jih je dobra vila spremenila v liste, da je bil gozd spet čist.

A Nagy hanyag csizmák sok kárt tettek az erdőben. Nem csak a növényeknek, az állatoknak is.

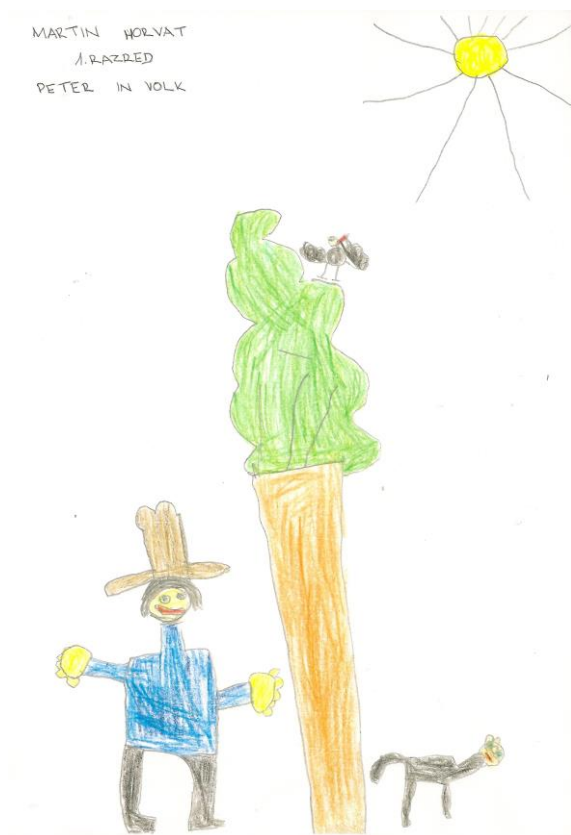

A projekt befejezésékor figyelmeztető táblát készítettünk.
Ezt a kiállítással együtt a szülőknek is bemutattuk.

Delo sta opisala in prikazala: David in Samo, učenca 3. razreda PŠ Domanjševci

1. és 3. osztály, Pártosfalva

VPRAŠALA SEM MAMO

JAZ: Kaj rada delaš?

MAMA: Rada hodim na dolge sprehode v naravo.

JAZ: Kaj rada ješ?

MAMA: Rada jem sadje in zelenjavo.

JAZ: Kaj najraje kuhaš?

MAMA: Najraje kuham različne prelive za testenine.

JAZ: Kaj najraje piješ?

MAMA: Najraje pijem sadne sokove.

JAZ: Kateri je tvoj najljubši kos oblačila?

MAMA: Moj najljubši kos oblačila so kavbojke.

JAZ: Katera je tvoja najljubša barva?

MAMA: Imam dve barvi, ki sta mi enako všeč. To sta zelena in rjava.

JAZ: Me imaš rada?

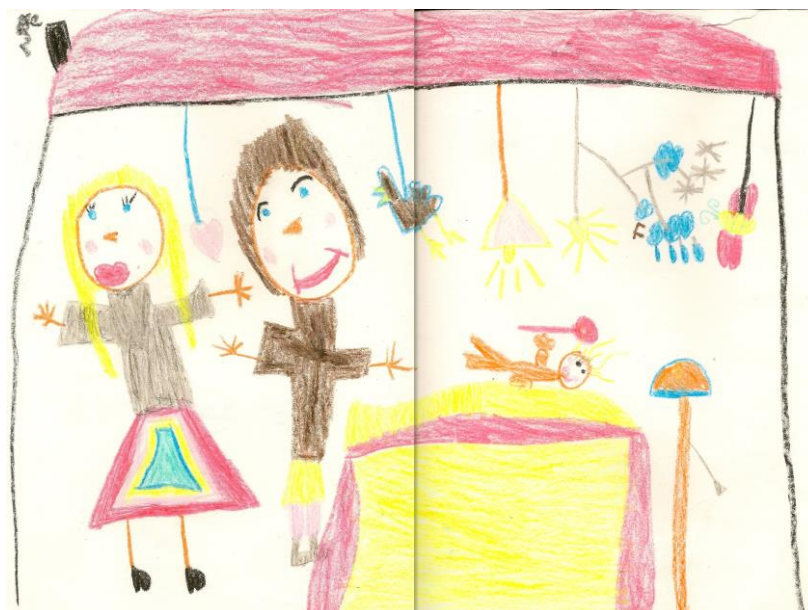
MAMA: Saj veš, da te imam. Rada te imam do Lune in nazaj.

Lea Lainšček

ZAJEC EMIL NA KMETIJI

Zajec Emil je šel z mano na kmetijo. Povedala sem mu, da ima teta Olga muco Bejo, kužka Luka, kravo Rožmarino, ovco Pijo in konja Noa. Ampak muce Beje nismo našli. Dolgo smo jo iskali, našli pa smo jo v hiši. Beja je imela tri majhne mucke. Ena je bila bele, ena črne, tretja pa sive barve. Zvečer smo šli spat. Drugo jutro smo šli v šolo in počitnic je bilo konec.

Nina Novak

Špilak Larisa

AZ ÉN CICÁM
LEA A NE-
VE. FEKETE
ÉS FEHÉR SZÍ-
NÜ. EGERET
FOG. SZERETI
A MACSKAÉ-
TELT.

BOČKOREC MIŠA
1. OSZTÁLY

ŠPORTNI DAN
BILI SMO V MORAV-
CIH. TAM SMO SE
IGRALI IN PLAVALI.
VODA JE BILA TOPLA.
ŠLI SMO NA SLADO-
LED. BILO JE LEPO.
KSENIJA PUCKO
1. RAZRED

Fürödni voltunk

Csütörtökön Moravske Toplicén voltunk fürödni. A vízben tornáztunk, labdával játszottunk. Négyyszer voltunk a vízben. Közben meguzsonnáztunk. Hazaindulás előtt fagyizni is voltunk. Nekem ez a nap nagyon tetszett. Nagyon jól éreztem magam.

Varga Dora Emirian

AZ ÉN KECS-
KÉM
A NEVE ZSUCSA.
ZABOT ESZIK.
SOKAT JÁTSZOK
VELE.
BALAJC ANASTAZIJA
4.OSZTÁLY

4. razred

Utazás az űrben

Egyszer Dáviddal, az osztálytársammal elrepültem az űrbe. Leszálltunk a Marsra. Ott találkoztunk a Marslakókkal – mars-emberekkel. Szerettünk volna velük megbarátkozni és ismerkedni az életükkel, de ők nem akarták. Támadásba indultak ellenünk. Lövöldözni kezdtük egymást. Védekeztünk és közben visszavonultunk. Egy nagy sziklaodúba húzódtunk be. Mert nem találtak meg bennünket, itt megpihentünk. Segítséget hívtunk és új nagy harc kezdődött. A harc sokáig tartott. Mi nyertük meg. Mindnyájan örültünk a győzelemnek. Mindketten elégedetten visszarepültünk a Földre. Ezek csak mind képzeleteim, vágyaim. Lehet, hogy majd valamikor valóra is válnak.

Polanec Bočkorec Dominik

Színházban voltam

Tegnap délben elutaztunk Zalaegerszegre. A Hevesi Sándor színházba mentünk. Ott megnéztük a „Kisfiú meg az oroszlánok” című mesét.

Volt egyszer egy cirkusz. Benne szerepelt egy cirkuszi bohóc, az igazgató egy ketrecbe zárva nő, akit Szilviának hívtak és a többi táncos. Élt egyszer egy kisfiú, Peti. Édesapja elfoglaltsága miatt kevés időt volt fiával, ezért egy napon összetépte apja újságját. Szilvia megtudta, hogy él a férje, ezért megkérte az igazgatót, hogy engedje ki a fogságból. Ez nem engedte ki. Az igazgató megkért egy lányt, hogy menjen hozzá. A lány a menyasszonya lett, de csak azért, hogy majd kimentse Szilviát. Este meg is történt a szökés. A lány, Szilvia és a bohóc megszöktek. Hogy hova, nem tudom.

Számomra az előadás nagyon érdekes és tanulmányos volt. Szeretnék még több ilyen előadást megtekinteni.

Nemet Tajda

Az én kutyám

Van nekem két kutyám. A nevük Piki és Bubi. A bundájuk barna színű, fekete az orruk. Az egyik kurta lábú, a másik hosszabb. Kedvenc ételük a húsgombóc és a csont, de az édes finomságokban sem válogatnak, hiszen még a tortát is szeretik. Bubi játszás közben szeret harapni. Ez a harapás nem olyan, mint a mérges kutyáké. Piki pedig nagyon szeret csavarogni Domaföldre. Legnagyobb ellenségük a kerékpárosok, akiket megugatnak és megterelnek. Nagyon szeretek velük játszani.

Benko Aleksander

Az első hó

Vasárnap esni kezdett a hó. Mosolyogva figyeltem. Nemsokára minden fehér lett. Lehetett hógolyózni, hóembert építeni, még csataházat is készítettem belőle, ahova elbújtam a hógolyók elől. Estére már esett akkora, hogy a szánkót is kipróbáltam. Sajnos még nagyon ragadott, ezért nem lehetett szánkózni. A hónak nagyon megörültem, mert minden szép fehér lett. Még a fák is fehér ruhába öltöztek.

Könye Attila

5. osztály

Dogodek z otoka Raba

Pred dvema letoma smo bili na morju, na otoku Rabu, kjer mi je bilo najlepše doslej. Nekega lepega sončnega dne smo se jaz, Denis, moj ati in stric Bojan peljali s pedolinom daleč do vrvi v globoko vodo, kjer smo hoteli skakati. Naenkrat je Denis padel nazaj v vodo in me prijel za nogo, da sem padel na njega. Ati in stric sta se peljala naprej, naju pa pustila tam. Midva sva hitro plavala za njima, ko pa sva prišla do njiju, sva splezala na pedolin in ju porinila v vodo. Z Denisom sva se zelo smejala, ker so se atiju potopili copati, stricu pa pivo, ki ga je imel v roki. Nato sta tudi onadva splezala gor in odpeljali smo se do obale.

To je bil eden mojih najlepših dogodkov na morju. Tudi drugo leto bomo šli vsi skupaj na otok Rab.

Niko Šebök

Velika Planinán voltunk

Egy pénteken volt, amikor elmentünk Velika Planinára. Nem mentünk egyedül, mert velünk jött a két unokatestvérem anyjával és apjával.

Mikor odaértünk, vettünk jegyeket. Utánam felvonóval mentünk fel a hegyre. Felértünk, de akkor még gyalogolni kellett. Mikor odaértünk a házhoz, kipakoltunk, befűtöttünk és kártyáztunk, ettünk, ittunk és beszélgettünk.

Ott nem volt vizünk, csak a konyhában volt esővíz. Azt a vizet felforraltuk, és úgy mosakodtunk. Közel hozzánk sok tehén volt. Apukámmal egyik nap sétálni mentem, és akkor elkapott az eső. Közben vártunk egy házikónál. Ott láttunk egy öregasszonyt, aki aludtتهjet árult. Azt megkóstoltuk, majd tovább mentünk. Útközben megsimogattam egy fiatal tehenet, és ő is hízelegni kezdett. Nemsokára hazamentünk. Már éhesek voltunk, és jóízűen ettünk. Következő nap már haza is mentünk. Ez a kirándulás nekem nagyon tetszett.

Anabella Dajč

Obisk pri čarovnici

Nekega dne sem šla v vas Čiri Bari. V gozdu so bile najlepše gobe na celem velikem svetu. Naenkrat nisem vedela več, kje sem se sprehajala. Vseeno sem šla dalje.

Potem sem videla eno lepo majhno hišo blizu potoka. Odločila sem se, da grem na obisk h gospe, ki živi v hiši. Zelo lepo me je sprejela. Ponudila mi je piškote z žabjimi očmi in svežo kavo s pajki, ki ni bila okusna.

Cela hiša je bila tako pisana, takšnih barv še nisem videla. Nekaj na tej gospe mi je bilo sumljivo. Ko sem jo vprašala za ime, je samo odgovorila VVČ. Tako začudeno sem jo pogledala, da mi je pojasnila, da to pomeni Velika Vrhovna čarovnica. Ko je to rekla, sem hotela samo ven iz hiše, a me ni pustila. Kmalu je čarovnica zelo hitro zaspala, v dveh sekundah in nič slišala niti čutila. Zvezala sem jo na stol in jo zaprla v kuhinjo. Potem sem hitro zbežala domov po poti, ki se je skrivala za hišo. Prišla sem domov, se ulegla v posteljo in zaspala. Bila sem zelo srečna, da Velika Vrhovna čarovnica ni pri meni.

Sanela Kranjec

Hitra dirka

Nekega poletnega dne sem premišljeval, kaj naj počnem. Odločil sem se, da se bom šel vozit.

Ko sem se vozil po travniku, sem videl Jana. Zasledoval sem ga, ko se je odpeljal po bližnji poti. Naenkrat sem ga izgubil izpred oči, vendar sem se peljal po poti naprej. Odpeljal sem se do našega vinograda. Par ur pozneje se zaslišal čuden zvok in takoj ugotovil, da je krivec zanj Janov motor. Hitro sem pohitel za njim, da mi ne bo ušel, saj sem ga želel izzvati na borbo.

Segrela sva motorja, se postavila na start, Timi je rekel: »Ena, dva, tri.« Na začetku me je en krog prehitel. Prvo rundo je zmagal, nakar sem se zbral in sva šla znova. Že na začetku sem vzel hitro prvi ovinek in zmagal. Tako je bilo 1:1.

Tilen Kovač

Šla sem k Veliki Vrhovni Čarovnici!

Nekega dne sem se odpravila v gozd, da bom pobirala gobe. Bila sem sama, strah me je bilo, cela moja družina je izginila. Temno je bilo, slišala sem nek glas! Stala sem in čakala! Poslušala sem glas, kot bi se mali dojenček jokal in samo stala. Naenkrat sem zaslišala:

»Mamico hočem, hhhh!«

»Kaj je to?« sem vprašala sama sebe in šla za glasom!

»Haha, jaz sem najlepša najbogatejša, hahahahaha. Ti mali dojenček utihni, ali pa te bom dala volkovom! Hahahaha!«

»Joj, kaj se tu dogaja?« (Deklica je prestrašena nadaljevala pot in se odločila, da bo odšla k svojima najboljšima prijateljicama Melani in Marini, vendar je kmalu ugotovila, da ni bilo v vasi nikogar razen nje, dojenčka in čarovnic! »Joj, kako bi lahko pomagala tistemu dojenčku? Če bi bili tu Melani in Marina, bi vedela, kaj storiti!«

»Kaj pa če je še kdo v bližini? Joj, tam je Sonja, ki živi v vasi pri sestri Pauli!

Hahaha, glej no glej, morda išče svojo družino, kot jaz? Grem po njo in jo povabim na obisk.«

»Joj, tam je čarovnica, kako je grda! Moram v njeno hišo, da pogledam, kakšen dojenček je tam!«

»Živjo Sonja! Pridi k meni malo na obisk!«

»Ja, pridem!«

S Sonjo se dogovoriva, da potrkava pri bistroumni in rešiva dojenčka. Ko se s coprnico pogovarjava pri vhodu, zakriči: »Glej, tam so moje prijateljice!« Sonja reče: »Mmm žejna sem!«

»Misliš, da ti jaz ne dam piti? Pij draga moja, pij!«

V hiši naenkrat zagleda svojce: »Kaj išče moja cela družina pri vas? Prosim spustite jih! »

»Kaj, se ti meša? Nikoli!«

»Kaj pa, če bi imeli dvoboj, da bi videli, katera je pametnejša in močnejša! Če boste vi zmagali, me lahko ubijete, če pa jaz zmagam, pa bom jaz ubila vas!«

»Dobro, zmenjeno!«

Sonja že ob prvem zamahu odreže čarovnici glavo!

Vsi so se čudili, Sonja pa ostale čarovnice spomni, da morajo oditi, ker so tako obljubile!

Čarovnice so se usedle na metle in nikoli več niso prišle nazaj! Sonja in njena družina so srečno živeli do konca svojih dni!

Emilia Varga

Velika Vrhovna Čarovnica

Z dedkom sva bila na lovu na malo divjad. Naenkrat se je začelo temniti. Za hrbtom nisem videl ničesar in bilo je IQ4 tisoč (to je seveda pot med dvema razsežnostima). Naenkrat je postalo vse temno, tam kjer sem pristal, je bilo tisoče in tisoče nedolžnih otrok, med njimi tudi Niko in Jernej. Velika Vrhovna Čarovnica me je že hotela »izprašiti«. A jaz sem imel srečo, pri sebi sem imel šibranico. Puško sem hitro skrila za hrbet. Čarovnica me je povabila na čaj. Ko mi je hotela dati formulo 86, upočasneni mišitvorec, sem vzel puško, jo nabil s šibrami (seveda breneki) in jo usmrtil. Ko se je vse to zgodilo, se je formula 86, upočasneni mišitvorec, uničila. Vse se je spremenilo nazaj v sedanji čas, v leto 2011. Dolgo sem užival v slavi junaka.

Alen Denša

Črna pot skozi gozd

Za devetimi gorami je živel kralj Franc, ki je imel sina, princa Janezka. Nekega dne mu je kralj sporočil, naj gre v gozd in ubije tisto neumno zver, klicali so jo zabita kobilica. Kmalu je nastal problem, saj je Janezek ni upal ubiti. Mislil si je: »No, ta zver ni tako majhna, 3 mm je velika, to je zame kakor 1,90 m, zato ne upam v njeno bližino.« Kralj Franc je premislil in rekel: »Joj, no ne vem, če bi mu dal čudežno svetilko ali ne. Hmmmm!!«

Čez 100 let je Franc zopet premišljeval, star je bil že 360 let, da bi Janezku za boj s kobilico dal čudežno svetilko. Janezek je bil navdušen: »Ko izgovorim to besedo, čudežna svetilka, uuuuuuuuuuuu, se mi vse konjske kocine vzdignejo! Ja, očka, to pa je dobra ideja!« »Eeeee, Janezek, kaj sem ti rekel? Nihče razen mojega lepega hrčka me ne sme klicati očka. »Seveda, očka.« »Janezek, že spet si rekel očka. Hah, ti me tako ne poslušaj,« razočarano odgovori kralj.

Zgodaj zjutraj se Janezek odpravi na pot. Preden odide, mu očka trikrat menja plenico, saj se je tako bal, da je dobil drisko. V gozdu je bila povsod tema, niti pred nos ni videl. Ko je zagledal tisto tri milimetrsko kobilico, je dobil trikrat hujšo drisko kot prej. Čez tri dni jo je ubil.

Na poti domov je na hudobnem drevesu slišal in videl princesko, kateri je visela glava v blatu. Ni vedel, kaj na stori. Skakal je levo, desno po svoji glavi in kdo ve kje še. Tri leta je tam skakal, preden jo je končno rešil. Princesa se je v njega zaljubila, da je vse okoli njega videla same srčke.

Z njo je odskakljal domov. Očku je takoj ni želel predstaviti, potem pa si je z veseljem premislil in se odločil, da ju seznani. Ko je prišel do ogromnih kraljevih vrat, je potrkal in Franc mu je rekel, naj vstopi.

Oče se je novice o poroki zelo razveselil. Sinu in bodoči snahi je pripravil čudovito poroko in skupaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Anabella Dajč

Metla, moj heroj!

Nekega deževnega dne sem sedela pri oknu in razmišljala. Spomnila sem se: »Kaj pa če bi šla k Veliki Vrhovni Čarovnici?« Oblekla sem plašč, obula škornje in vzela dežnik. Hodila sem in hodila ter prišla do majhne črne hišice z rdečo streho. Pozvonila sem. Slišala sem korake, ki so se bližali. Odprla so se vrata in tam je stala Velika Vrhovna Čarovnica in me prijazno povabila naprej. Hiša je bila znotraj večja, kot se je zdelo. Spalnica je bila obarvana v črno-rdeče, kuhinja in jedilnica kričeče zeleno, dnevna soba v oranžno. Imela je tudi nek laboratorij poln črvov, a me ni pustila tja. Ponudila mi je, da sedem na stol v jedilnici. Bila je prijazna. V jedilnici je imela tudi velik akvarij s grozljivimi ribami. Odšla je v kuhinjo in se vrnila z majhno škatlico. Rekla je, da so v njej slamice napolnjene z možgani. Odklonila sem. Potem mi je ponudila sok iz krvi in čarovniški smoki s prsti. Vprašala me je, če naslednji teden pridem na zabavo, kjer bodo nekaj proslavljali. Potem je odšla v laboratorij. Ozirala sem se in premišljevala, kako naj pobegnem. Šla sem proti vratom, a me niso pustile ven. Zaprla so se. Iz laboratorija sem zaslišala smejanje. Videla sem, da je v kotu sobe njena metla. Pograbila sem jo in se usedla nanjo. Pomislila sem, da bom zbežala skozi dimnik. Šla sem proti njemu in čez sekundo bila zunaj. Z metle sem padla v sosednji trampolin, od tam pa zbežala domov. Bila sem vesela, da sem pobegnila.

Lana Dolinar

A ceruza kalandja

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ceruza, ami szeretett kalandozni. Egy nap arról álmodott, hogy

Elment egy szigetre és nem tudta hol van. Ezért elővette a távcsövét és körülnézett, de semmit sem látott. Ezért másik napra hagyta ezt a nagy felfedezést. Másnap korán reggel egy kalózhajót pillantott meg. A kalózok elrejtett kincsek után kutattak. Azt hitték senki sem látja őket. A ceruza gyorsan fának álcázta magát, hogy a kalózok ne vegyék észre. A kalózok elmentek kincset keresni, és felügyelet nélkül hagyták a hajót. A ceruzának mentő gondolata támadt.

Mi lenne, ha elhajóznék a kalózok hajójával, és körülnéznék a világban? Talán rájönnék, hol is vagyok. Így is tett. Amikor megpillantotta az első házakat, felébredt mély álmából. Örül annak, hogy nem álmodik többet kalózkáról.

Vöröš Anja

A ceruza egy szigeten kelt fel. Egy állat sem, még egy lélek sem volt a közelben. A ceruza ijedtségében elkezdett kiabálni. De senki sem hallotta. Egyszer csak érzi, hogy valami fogja a kezét. Felnyitja szemét, hát látja, hogy mellette áll barátja, radír. Radír megnyugtatja ceruzát, hogy az egész csak rémálom volt, és hogy véletlenül kigurult a tolltartóból. Ceruza ezen most már csak nevetett, és radírral együtt visszasietett a tolltartóba.

Dolinar Lana

A kilyukadt zokni kalandja

Sziasztok! Én egy kilyukadt zokni vagyok. Balázs anyukája beledobott a kukába. De hogyan is történt az egész? Elmesélem.

Balázs engem szeretett az összes zoknija közül a legjobban, mert rajtam díszelgett a kedvenc mesefigurája. Fekete, fehér és piros színű voltam. Voltam...

Balázs nem volt hajlandó más zoknit viselni, csak engem. Én voltam a kedvence. De egy napon megtörtént a nagy baj. Kilyukadtam. Balázs anyukája ezt észrevette, és mosás helyett a kukába dobott. Most itt sírok szomorúan és árván. Ki ment ki innen?

Anja Vöröš

Ki vagyok én?

Ennek az állatnak nagy teste van. Zöld színű, mint a fű. négy lába van. Nagy fogai vannak, ezért a kisebb madarak a fogorvosai. Vízben él. Nagyobb állatokat eszik.

Hallottam már róla meséket, dalokat, de filmeket is néztem. Az a véleményem, hogy nem jó kapcsolatban lenni vele, mert lehet, hogy bekap. Tudjátok már, kiről van szó?

Virág vagyok. Kertben élek. A testvérem jobban vad nálam, ezért erdőszélen is megjelenik. A virágüzletben is megtalálhatsz. Lehetek piros, fehér és rózsaszín színű is. Jó-e az illatom? De még milyen! De tüskéim is vannak. Kedvenc virág vagyok, de melyik?

Dolinar Lana

Az **Olvasni jó projektünk** keretében az 5. osztályos tanulók elolvasták és részletesen feldolgozták a **Harry Potter és a Bölcsek köve** című **J.K. Rowling** világhírű író nő könyvét.

Korához képest kicsi és alulfejlett volt. Öltözéke csak még inkább kiemelte soványságát, mivel Dudley levetett holmijait hordta, pedig unokatestvére jócskán nagyobb volt, mint ő. Neki sovány arca, pipaszár lába, fekete haja és csillogó, zöld szeme volt. Kerek szemüvegét szigetelőszalag tartotta egyben, mivel az a Dudleytól kapott orrbaverések következtében több helyen is eltört. Egyetlen dolgot szeretett saját külsején: a homlokát átszelő vékony, villám alakú sebhelyet. Megvolt neki, amióta csak az eszt tudta.

Ismered a Teszlek süveg énekét? Egészítsd ki!

_____ közt keresgélve

Találsz talán szebbet,
De nem hordott még fején a föld
Nálam eszelebbet!

Én vagyok a _____.

A híres? Naná!
Más sapkákkal ne végy engem
Egy kalap alá!
Én látom, mit senki más:
hogymit rejt a fejed.
Próbálg fel, és menten mondom,
hol van a helyed.

Ha vakmerő vagy s hősi lelkű,
Házad _____.

Oda csak az kerül, ki
Semmitől se fél.

_____ nyájas népe

békés, igazságos.
Oda mész, ha türelmes vagy
S jámbor - ez világos.

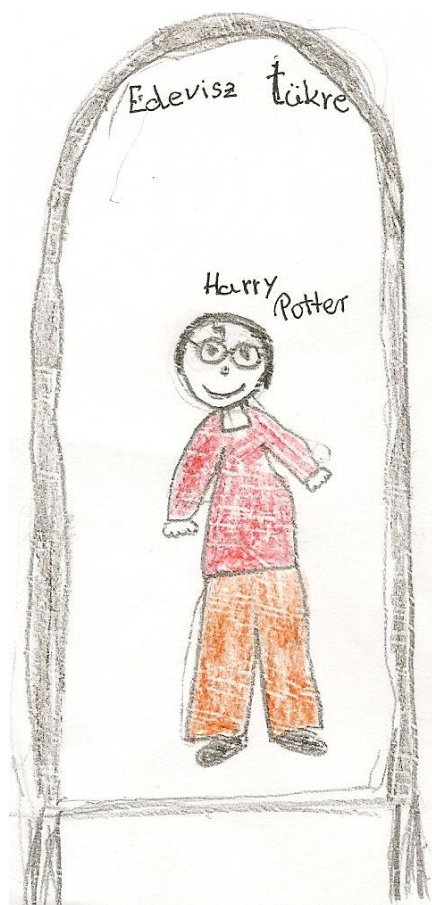
A bölcs öreg _____

Éles elmék várnak.
Kiknek a tanulás kaland,
Oda azok járnak.
Hogyha agyafúrt s ravasz vagy,
Ne is tekints másra:

A _____ való neked.

Ott lelhetsz sok társra.
Hát vegyél fel, és ne remegj!
Forog ez az agy!
Bár nincsen mancsom, nálam mégis
Jó kezekben vagy!

Ismét belenézett a tükörbe. Közvetlenül a tükörképe mögöl egy mosolygós arcú nő integetett

neki. Fél kézzel hátranyúlt, de keze a semmiben kotorászott. Ha a nő valóban ott állt volna mögötte, elérte volna, hiszen tükörképeik egészen közel voltak egymáshoz. De nem - azok az emberek csak a tükörben léteztek.

A nő nagyon csinos volt szép, sötétvörös hajával, és a szeme - a szeme épp olyan, mint az enyém, gondolta Harry, és közelebb lépett a tükörhöz. Világoszöld és ugyanolyan vágású – ekkor azonban észrevette, hogy a nő sír. Mosolygott, de közben könnyezett. A mellette álló magas, vékony, fekete hajú férfi vigasztalóan átkarolta. A férfi szemüveget viselt, és rakoncátlanul állt a haja - a tarkóján kimondottan borzas volt, csakúgy, mint Harry. A fiú most már olyan közel állt a tükörhöz, hogy orra kis híján hozzáért saját képéhez.

- Anya? - suttogta. - Apa?

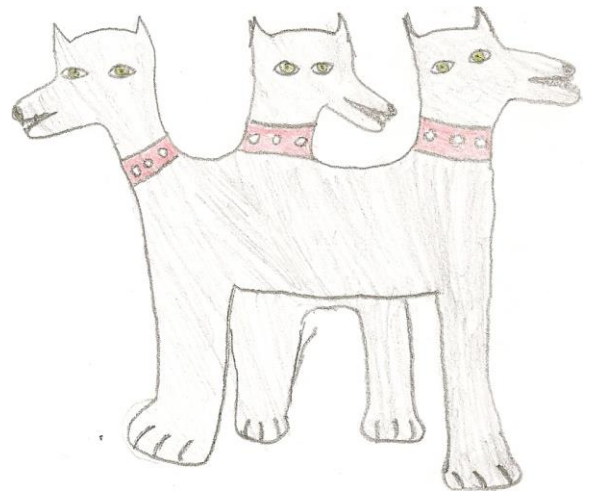
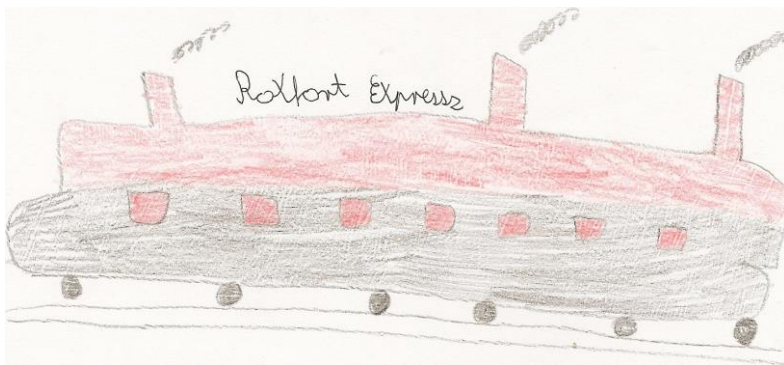
A nő és a férfi csak nézték, és mosolyogtak rá. Harry pillantása most a többi alakra vándorolt.

További zöld szempárok, még több, az övéhez hasonló formájú orr, sőt egy kicsi öregembernek még a térde is olyan bütykös volt, mint neki. Szemtől szemben állt a családjával - életében először.

Potterék mosolyogva integettek neki, s ő tenyerét az üveglapra szorítva, a vágyakozástól tágra nyílt szemmel

meredt rájuk, mintha abban reménykedne, hogy beléphet a tükörbe, és a karjába zárhatja őket. Megfoghatatlan, szívszorító érzés lett úrrá rajta: az öröme, melybe mélységes mély szomorúság vegyült.

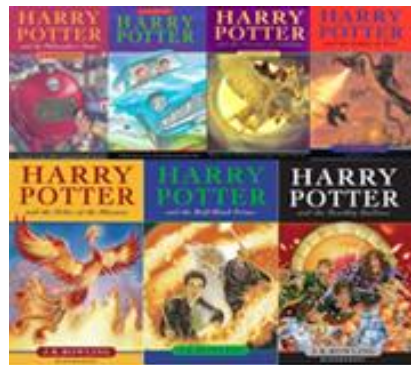

A háromfejű kutya

Harry Potter és a varázslók világát manapság mindenki ismeri, szinte mindenki beleképzelte már magát ebbe a világba: milyen lenne, ha ő is tudna varázsolni. Talán épp ez a legnagyobb vonzereje a könyvnek. Ez a titokzatos világ, amit valamiért mégis nagyon közelinek érzünk. Mindvégig együtt izgulunk Harryvel, átérezzük a problémáit. Mi is kiközösítettnek érezzük magunkat, amikor az emberek Harry ellen fordulnak. És azt a mérhetetlen nagy fájdalmat is érezzük, amit a fiú érez a könyvben.

Hálásak lehetünk Rowlingnak mindeztért, azért, hogy megteremtette nekünk ezt a csodás világot, a regényeivel tanított minket, és rengeteg gyerekkel és felnőttel megszerettette az olvasást.

Köszönjük, Rowling!

És még egy ajánló!

Aki szereti a Harry Potter filmeket, irány a moziba még utoljára július 15-én!

A projektben részt vettek és a rajzokat készítették: Anja, Emilia és Lana

6. razred

OVEN

V krogu najboljših prijateljev se bo marsikaj dogajalo spontano, na tebi pa je odločitev, če želiš pri tem sodelovati. Pri delu ne pozabi, da je največ vredno tisto, česar se ti spomniš. Zaupaj svoji intuiciji. Nekdo si te tako močno želi ob sebi, pa vztrajno umika pogled! Zato pa ti toliko bolj pozorno opazuj in poskušaj ugotoviti, kakšne namene ima.

BIK

Danes boste polni veselja in radosti.

Planet Saturn bo na vaši strani.

Manj sreče boste imeli pri denarju. V šoli boste odlični. Spoznali boste novo ljubezen.

DVOJČKA

Sreča vam bo naklonjena in denar tudi.

Vaš planet Jupiter bo močno vplival na vaše počutje, saj vam bo vlivljal veselje.

V šoli boste zelo dobri. Od ljubezni nič.

RAK

Varčuj z energijo,

ker se bo v zadnjih dneh

zgodil preobrat!

V ljubezni boš imel srečo.

LEV

Imel boš veliko težav s šolo, a vedeti moraš, da bo čez dva tedna konec šolskega leta in bližajo se poletne počitnice.

Zdaj ne boš imel časa za ljubezen, raje se potrudi pri iskanju novih prijateljev.

Zdravje se bo igralo s tabo.

DEVICA

LJUBEZEN: V ljubezni se ti ponuja prav neverjetna priložnost **ZGRABI JO!**

PRIJATELSTVO: ODPRI OČI IN SE OZRI OKOLI SEBE. PRESENEČEN BOŠ, KOLIKO OČI JE UPRTIH VATE IN KOGA VSE ZANIMAŠ.

POČUTJE: PRIVOŠČI SI VELIKO HOJE, TO BO POMAGALO!

ŠOLA: V ŠOLI BOŠ PRIDNO OPRAVLJAL SVOJE DELO!

TEHTNICA

V zadnjih dneh bodo vsi
hoteli postati tvoji prijatelji.
Premisli, kaj boš storil!
Prave ljubezni še ne boš našel.

ŠKORPIJON

Prijateljstvo: Ne verjemi naivno sladkim besedam nekega človeka, saj ni vreden zaupanja.
Bodi previden!
Počutje: Tvoj imunski sistem potrebuje pomoč! Privošči si pomaranče, ki vsebujejo veliko vitamina C.
Ljubezen: Si še samski? Hitro boš naletel na pravo ljubezen. V šoli pa se uči, ker bodo drugače letele enke.

STRELEC

Tvoja zgodba se bo še posebno v ljubezni bolj ali manj odvijala, kot si želiš. Nekdo od frendov se na tvoje zahteve ne bo odzval s takim navdušenjem, kot bi bilo prav. Morda ima samo slab dan. Če se primerjaš s svojimi prijatelji, lahko mirne duše priznaš, da ti sploh ne gre slabo. Torej - se spravi k delu. Če se vsaj malo potrudiš, lahko sežeš tudi po zvezdah.

KOZOROG

Ko ti bodo znanci hodili težit, da ne vedo, kaj bi s sabo, nimaš druge možnosti, kot da jih napotiš na kak drug naslov. Saj vendar nisi socialna delavka. Begajo te neki novi občutki. Poišči kak pločnik in si pridi na čisto o tem, kar se poraja v tvoji glavi.

VODNAR

Ljubezen, zdravje in srečo imaš na nuli. V šoli boš dobil enke, denar boš izgubil, prijatelji te bodo zafrkavali.

RIBI

Prijateljstvo: ko boš v težavah ali pa kaj podobnega, se boš vedno zanesel na svojega najboljšega prijatelja.
Ljubezen: Ljubezen ti bo potrkala na vrata. Vsem zaljubljenim bo v razmerju lepo.

Denar: dobil boš super službo in boš tako zaslužil veliko denarja.
Šola: imel boš lepe ocene saj se boš pridno učil.
Zdravje: zdrav boš in zelo vesel.

Učenci 6. razreda

Szavalóverseny

Iskolánk minden évben megszervezi az iskolai szavalóversenyt. Idén is így történt. Az alsó tagozatos tanulók Gazdag Erzsí verseivel készültek, a felsősök viszont Muravidéki költők verseivel. Az iskolai verseny első helyezettjei továbbjutottak a muravidéki közös szavalóversenyre, amit decemberben szervezett meg a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet. A versenyen már második éve én is részt veszek. Tavaly harmadik helyezést értem el. Idén egy Varga József verset mondtam. A felkészülésben magyartanárnom és Schmidt István Nagykanizsáról segített.

Trajber Marina

Szúnyogh Sándor fogalmazási verseny

A fogalmazási versenyt október hónapban szervezi meg a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet. Első éven vettem részt ezen a versenyen. A versenyre magyartanárnom készített fel az órák keretében, illetve otthoni munkát is kaptunk néha. A versenyre a lendvai kétnyelvű általános iskolán került sor. Nekünk mesét kellett írunk. Az enyém jól sikerült, hiszen harmadik lettem a saját csoportomban. Az eredményeket januárban tudtuk meg. Jövőre is fogok versenyezni.

Horvat Melani

Petőfi Sándor tanulmányi verseny

A versenyre idén Bálint Ágnes Szeleburdi család című könyvét kellett elolvasnunk. A regény egy budapesti családról szól, akik kis lakásban élnek öten. A három gyerek több csínytevést visz végbe, mindig történik valami érdekes náluk. A szomszéd nagyobb lakásban élő család meg szeretné szerezni az ő lakásukat. Sok bonyodalom adódik ebből. A gyerekek a legjobban a téli és a nyári szünidőt várják, hiszen olyankor sok érdekes történik velük. A regény nekem nagyon tetszett. Tanárnőnkkel alaposan megbeszéltük a regény történetét. Az iskolai versenyre februárban került sor. A mi csoportunknak elbeszélést kellett írnia az olvasottak és a mellékelt rajz alapján. Jól sikerült a fogalmazásom, hiszen bronz elismerést kaptam érte. Jövőre is szeretnék részt venni a versenyen.

Sarka Dominik

Jutalomkirándulás Bécsbe

Május 13-án jutalomkiránduláson vettünk részt, amit a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet szervezett azon tanulók részére, akik eredményesek voltak a különböző magyar nyelvi versenyeken (szavalóverseny, Szúnyogh Sándor fogalmazási verseny, történelmi vetélkedők és Petőfi Sándor Tanulmányi Verseny).

Iskolánkról három tanuló vett részt a kiránduláson. A kirándulás célja Bécs volt, Ausztria fővárosa.

Kora reggel indultunk el Pártosfalváról, Dobronakról, Göntérházáról és Lendváról. A kiránduláson általános és középiskolás tanulók vettek részt.

A kora délelőtti órákban érkezünk meg Bécsbe. Bécs a Duna két partján, a Bécsi-medence északnyugati végében fekszik. A város Ausztria politikai, gazdasági, kulturális és szellemi központja, történelmének, kulturális és művészeti értékeinek köszönhetően egyike Európa legkedveltebb turistacélpontjainak.

Először a Hofburgot, a császári palotát tekintettük meg Zsuzsa idegenvezető segítségével.

A császári palota egy nagy épületkomplexum, amely közel 800 év alatt épült, és bővült, így számos stílus jegyei megfigyelhetők a különböző épületeken. Legrégebbi része a 13. századból származik. A Hofburg 18 szárnyból, 19 udvarból, és 2600 helyiségből áll. Az évek folyamán számos rezidencia, kápolna épült a kezdetben viszonylag kis várhoz, található itt két múzeum, könyvtár, hihetetlen gazdagságú, és nagyságú kincstár, lovarda, és itt van a Burgtheater, a bécsi nemzeti színház is. A Hofburg legérdekesebb részei a királyi szobák, és a királyi ezüstgyűjtemény, valamint a Sisi múzeum.

Ezután a Szent István székesegyház felé vezetett utunk.

A Szent István székesegyház (Stephansdom) Bécs fő vallási épülete, valamint a város egyik szimbóluma, és egyben Ausztria legjelentősebb gótikus épülete. A székesegyházat a bécsiek, szeretetük jeléül Steffinek becézik. A bécsi Szent István Székesegyház hossza 101 méter, déli tornya 137, még északi tornya 60 méter magas. Ezeket eredetileg ikertornyoknak szánták, de nem készültek el, így az északi torony csak fele olyan nagy, mint a déli. A Szent István Székesegyház 1147-ben épült, de az évszázadok folyamán jelentős átalakításokon, felújításokon, és újjáépítéseken esett át.

Délben megebédeltünk egy közeli étteremben, majd folytattuk utunkat Schönbrunn, a nyári palota felé.

Schönbrunn Bécs, és egész Ausztria legismertebb látványossága. "Ausztria Versailles-a", egykor az udvari élet központja, ma már bárki számára látogatható. Itt visszamehettünk a történelemben, és elképzelhettük, milyen volt a királyi udvartartás élete a 18-19. században. A gyönyörű barokk stílusú palotát, Mária Terézia kedvenc palotáját a 17. század végén kezdték építeni, de csak 1780-ra készült el, és azóta lényegében változatlan. A palota 1400 helyiségéből 22-t néztünk meg. Nem hagytuk ki csodálatos kertjeinek megtekintését se, mely pazar ösvényeivel, virágágyásaival, fasoraival, sövénylabirintusával, és rózsakertjeivel órákig tartó sétára csábított bennünket.

A palota udvarán megálltunk még egy közös fotózásra, elkészítettünk idegenvezetőinktől, akik élvezetes előadásukkal felejthetatlenné tették számunkra e napot, majd hazafelé vettük utunkat.

Gazdag élményekkel értünk haza a késő esti órákban, arra gondolva, jó volt szorgalmasan tanulni és készülni a versenyekre, hogy mindebben mi is részesülhettünk.

Dominik, Endrina és Melani

A macskám

Nekem sok állatom van (kutya, macska, nyúl, kakas, tyúk, kiscsibe,...). a macskámnak nevet is adtam. Riki a neve. Nagyon szeretek vele játszani. Fekete- fehér színű, a farka bozontos. Szeretem, ha bejön a házba. Nagyon szeret enni. Szereti a macskaeledelt és a konzervet és a hazai ételeket. Minden este várja, hogy bejöhessen. Akkor kap ennivalót, utána ismét kiengedem. Mikor kiscicák születnek, nagyon örülök nekik. Egyszer a macskám eltörte a lábát. Akkor elvittük az állatorvoshoz. Egy hétre rá már jó volt a lába. A macskámat nagyon szeretem, mert játékos.

Trajber Marina

Lukszi kutyám

Van nekem egy Lukszi nevű kutyám. Lukszi öt éves. Fekete, fehér barna színű a szőre. Nagyon szelíd, szót fogadó, kíváncsi. A kedvenc játszótársai én és a testvéreim vagyunk. A kistestvéreimet sem bántja. A múltkor a legkisebbiket összenyalogatta. Lukszival elmegyek sétálni a közeli mezőkre. Mikor az úttól messzire vagyunk, elengedjük. Ilyenkor mindent felfut és lepisil. , azzal jelöli meg, hogy ő ott járt és ez az ő helye. Amikor legutóbb elmentünk vele sétálni a patak mellé, azonnal beleugrott a vízbe, amint meglátta, és engem is magával húzott. Hála istennek csak a térdemig ért a víz., és nem lettem csurom vizes. Apám nagyon nevetett. Amikor kicsi voltam, én füröszöttem, és a szobámba vitten estéknént, mikor édesapám nem látta. Megtanítottam néhány dologra. Hogyan kell leülni. Arra is megtanítottam, hogy adjon pacsit. Ha azt mondom neki zdravo, kezét ad. Amikor megsimogatom, akkor azonnal lefekszik, hogy a hasát simogassam. Amikor hazaérek a suliból, a kapuban vár rám.

Varga Endrina

A macskám

A macskámnak Muki a neve. Tenger melléki faluból származik. Muki sziámi macska, hosszú szőre van. Nagyon szép. Tegnap volt hat hónapos. Még nem nagy, de majd megnő. Fekete fehér és barna színű szőre van, a hasa fehér. Szereti a macskaeledelt, konzervet és az egeret. Sokat alszik, főleg az ágyamon, a szőnyegen és a széken. Minden nap, amikor iskolába indulok, kiengedem. Mikor hazaérek már vár, akkor beengedem. Éjszaka az ágyamon alszik, mellettem dorombol. Mikor hazahoztuk, először csak köpködött. Az nagyon vicces volt. Egy szép napon séta közben az erdőben elveszett. Nem találtuk meg. Nagyon sírtam. Három nap múlva visszajött. Nagyon örültem neki. Nagyon megszorítottam. Mukit nagyon szeretem, mert olyan játékos.

Kalamar Chiara Francesca

Buco és Piki

Két kutyám van. Buco és Piki. Mindkettő szürke színű. Buco szereti a kutya kaját. Piki sokszor elkóborol Domaföldre. Kutyaházban élnek. Nagyon szeretnek játszani. Szeretik elkapni a labdát. Szeretik hajtani a récéket. Ha valaki bánt, Piki megvédi. A szomszédokat megugatja.

Benko Manuel

7. osztály

Mercedes Benz

Avto Mercedes Benz je dobil ime po Karlu Benz in njegovi hčeri Mercedes. Prvi Mercedes Benz je bil avto iz aluminija in je dosegel hitrost 15km na uro, kar je bilo tistega časa zelo hitro. Mercedes Benz ne izdeluje samo avtomobilov, ampak tudi tovornjake in formule, ki so prav tako kvalitetni. So edini avti, ki imajo razrede A, B, C, D, E. Najboljši razred je D. Gre za edini avto v Nemčiji, ki ima vse avtodele nemške.

Mercedes Benz bi verjetno imel vsak, na žalost pa si ga dostikrat lahko privoščijo samo bogati.

Goran Jovišević

Telefon

Nekega jutra je Maja nujno morala sporočiti Lani, naj pride naslednji dan na zabavo. Ampak Maja ni vedela, kako bi ji še isti dan to sporočila, da bi Lana že danes vedela za to, saj stanuje 774 km stran. Vedela je, da če ji napiše pismo, bo trajalo nekaj časa, da ga Lana dobi, zato je odšla v sosednjo stavbo, v tovarno. Tam je prosila, če bi se dalo izumiti napravo, s katero bi se ljudje med seboj sporazumevali. Šef tovarne ji je odgovoril, da bi se kaj takega mogoče res dalo narediti. Vsi so se lotili dela in uspelo jim je. Naredili so nekaj takih naprav, ki so jih poimenovali telefon. Že takoj drugi dan so odprli trgovino. Tudi Maja in Lana sta si ga kupili. Maja se je delavcem tovarne zahvalila in hitro poklicala Lano. Na koncu je Lana pravočasno izvedela, da bo imela Maja jutri zabavo in je tudi prišla. Od zdaj naprej je ljudem s telefoni veliko lažje kot nekoč.

Kaja Sever

Svinjske vragolije

Nekoč je živela ena svinja, ki ji je bilo ime Mali Vragec. Takšno ime so ji dali zato, ker je počenjala vragolije. Nekega dne je bilo v njeni deželi tekmovanje v štafetnih igrah, ki se ga je udeležila tudi ona, kjer je kot vedno in vsepovsod delala neumnosti. Ko so se štafetne igre začele, je Mali Vragec začela skakati od veselja in se na ves glas smejati sodniku v uho. Prva igra je bila skakanje v žaklju. Igra se je začela. Svinja je padla najmanj 7-krat. Na koncu je bila zadnja, zato se je začela dreti na sodnika. Rekla mu je, da to ni bila fer igra. Sodnik jo je vprašal, zakaj? Odgovorila mu je, da zato, kjer so rekli, da je bila ona zadnja, pa se s tem ne strinja. Povedala mu je, da je bila ona prva, samo on malo slabo vidi, ker je megla, zato tega ni videl. Še nekaj časa sta se prepirala, nato je sodnik vprašal svinjo, če ima psihične napade. Ona mu je odgovorila, da jih poleg njega lahko ima. Sodnik je svinjo izključil in začel razmišljati, kakšno kazen bi dal temu malemu hudiču. Odločil se je in rekel, da bo morala dva tedna čistiti WC v vsaki hiši v vasi. Svinja si ni več upala nič govoriti, ker je vedela, da če bo kaj rekla, bo dobila 100x hujšo kazen. Od tega dne naprej, je bila svinja veliko bolj ubogljiva.

Kaja Sever

FORMULA

Začelo se je tako, da so cigani zbirali staro železo in kolesa. Nekoč so se spomnili, da bodo nekaj sestavili. Imeli so model od avta, potem so imeli motor, ki so ga popravili, ga dali v avto model in ga povezali z drugimi deli. Vse to so predelali v formulo, dodali nekaj dodatkov in nastala je formula.

Dominik Šebök

Radirka za modrice!

Ne vem, kako lahko imajo otroci toliko domišljije!

Spoznala se eno deklico, ki je bila stara štiri leta. Ko se je nekoč udarila, je imela veliko modrico. Vzela je radirko in si drgnila po njej. Mamica je prišla v sobo in jo vprašala, kaj dela. Deklica ji je odgovorila, da če si radirko drgne po nogi, je ne boli. Še danes, če se udari, vzame radirko in drgne po modrici.

Lea Sapač

Kako je nastal mešalnik ?

Nekega dne je en možakar rabil neko stvar za mešanje. Ni vedel, s čim naj zmeša snov, zato se je odločil, da bo izumil novo napravo. Vzel je kable, spel žice, jih dal v spodnji del plastike in nanjo položil še zgornji del plastike. Spodaj je naredil dve luknji, vanje pa potisnil dve vilici. Mešalnik še ni obratoval. Nekaj dni je premišljeval, kaj manjka. Spomnil se je, da mu manjkata kabel in vtičnica. Dodal je kabel, naredil povezavo z električno in nastal je mešalnik.

Lea Sapač

PIJANCA na DOLENJSKEM

Na Dolenjskem je živel pijanec z imenom Nejca. Imel je Juga. Na drugi strani Dolenjske je živel pijanec z imenom Dušan. On pa je imel Lado. Nekega dne sta se oba srečala v Gostilni. Delala sta vse možne norije, ker sta bila pijana. Enkrat, ko sta bila na Štajerskem, je bil Dušan tako pijan, da se je v restavraciji slekel in nag bežal po ulici. Nejca pa je šel na policijsko postajo in vrgel not kamen, na katerem je bilo napisano kretenski policisti. Kmalu so Dušana prijeli policisti, aretirali so tudi Dušana. Drugi dan sta bila izpuščena. Dušan se je po pomoti zaletel v hotel. Na srečo ni bilo tam Nejca. Dušan je pri trku umrl.

Lado je videl na cesti svinjo. Zvezal jo je za avto in se peljal po mestu. Ko se je peljal po mostu, se je odpeljal v vodo. Zadušil se je.

Matej Bezec

BEDEC IN NOREC

Bedec in Norec sta šla na gledališko predstavo. Ko se je predstava začela, so vsi utihnili, na sredi predstave je Bedec zakričal: »BREZ VEZE,« Norec pa: »LAČEN SEM, DAJTE MI HRANO.« Prišli so varnostniki in ju vprašali: »Je kakšen problem ?« »DA, LAČEN SEM, NJEMU JE PA BREZ VEZE!« Varnostniki so rekli: »Pridita z nami,« in ju odpeljali iz dvorane. Norec je lahko jedel suh kruh, Bedec je pa lahko gledal risanke. Preden sta odšla, sta vprašala: »DRUGIČ, KO PRIDEVA, DOBIVA ENAK SERVIS ? « Varnostniki so rekli: »NE!« in so ju vrgli ven.

Patrik Osvald

Kako je nastal računalnik

Ko je nek človek izumil ekran, tipkovnico, miško in računalnik, ni vedel, zakaj ne deluje. V tistem času še niso imeli elektrike, zato to ni bilo čudno. Človeku je bilo ime Janez, bil je zelo znan po svojih izumih. Nekega dne je pihal veter, grmelo in bliskalo se je. Naenkrat je strela ustrelila v računalnik in računalnik se je prižgal. Janez se je zelo razveselil. Drug dan je razmišljal in se domislil, da mu je pomagal Zeus. Vsak dan se mu je zahvalil. Neko noč se je Zeus pojavil v njegovih sanjah in rekel: »Janez, pomagal sem ti, ker si dobronar in prijazen, ni se ti treba zahvaljevati.« Od tistega dne je Janez vsem naredil računalnik.

Patrik Osvald

V prejšnjem življenju sem bila krava

V prejšnjem življenju se bila krava Micika. Iz telička sem zrasla v kravo. Šlo mi je pravzaprav dobro. Imela sem dovolj pijače in jedače, kar je bilo najpomembnejše. Imela sem LCD-televizor, PSP ter mobitel Samsung Galaxi S. Ko so me spustili iz hleva, sem se tu in tam malo pasla na sosedovem travniku. Ne da sem se samo pasla, kar žrla sem jo. Ko je to opazil sosed Vohljač, me je zatožil pri mojem lastniku. Malo je manjkalo, da se ni zajokal: »Mojo lepo travco mi bo pojedla tvoja zoprna žival, si slišal? Mojo lepo travco.« Ampak jaz kot jaz se na to sploh nisem ozirala, še naprej sem žrla njegovo travo. Nekega dne pride domov pismo, v katerem je pisalo, da me morajo kaznovati. »Prav,« sem rekla, vzela rdeč Lamborgini in se odpeljala s svojim lastnikom do mesta, kjer naj bi me kaznovali. Moja tako velika kazen, kot so rekli, je bila naslednja: »Za kazen boš morala en teden igrati igrice na PSP-ju, sama ne boš smela ven po travo, temveč ti jo bomo prinesli v hlev.« Po tednu trpljenja sem morala zopet do mesta, kjer sem dobila naslednjo kazen. Rekli so, da me bodo ubili. Zelo me je bilo strah. Niso ubili mene, temveč so vzeli plišastega medvedka v podobi krave in ga razrezali. Rekli so mi, da je to zame največja kazen ter, da sem se naučila, da se trava ne krade. Moj lastnik pa je za konec še dodal: »Bodite takšni kot krt; čeprav mu nagajamo, si v sebi misli: odpusti jim, saj se ne zavedajo, da delajo škodo.«

Patricija Kranjec

A barátnőm

Az én barátnőmnek Vanessa a neve. Egy évvel idősebb nálam. Négy éves korunktól ismerjük egymást.

Vanessa Voralbergben él, ott is született. Ott jár iskolába, a gimnázium negyedik osztályába és nagyon jó tanuló. Minden nyáron ellátogatnak Szlovéniába.

165 centiméter magas, kék a szeme és világosbarna a haja. Sajnos nem tud szlovénul, csak németül és egy kicsit magyarul. Jóságú, mert mindig segít. Tavaly nyáron hozott nekem egy plüssmacit, ami mindig rá emlékeztet, amikor nincs velem.

Nagyon szeret gitározni, ezért anyukája beíratta a zeneiskolába. Tavaly a nyári szünetben nála voltam. Szép meglepetést készített számomra, hiszen meg tanulta gitározni a kedvenc dalomat. Egy koncertre is elmentünk, amin fel kellett lépnie. Nagyon szépen játszott. Tőle tanultam meg németül. Nagyon várom a márciust, amikor elmegyek hozzá Voralbergbe. De addig minden héten egyszer felhívom telefonon.

Remélem továbbra is jó barátnők maradunk. Sok sikert és egészséget kívánok neki.

Kranjec Patricija

8. razred

Jaz kot socialna delavka

Kot vsako leto jeseni sem se tudi letos odpravila na pot, da bi izvedela, kako se godi posvojenim otrokom po naši deželi.

Ko sem prišla v neko kmečko vas, sem najprej povprašala vaščane, ali v bližini živi kakšen posvojen otrok. Izvedela sem, da je Vebarjev Matevž posvojil fantka po imenu Tomažek. Ker me je zanimalo, kako je z otrokom, sem še povprašala, kje ta Tomažek živi in se odpravila k njemu. Ko sem prišla na naslov, ki so mi ga dali, sem bila šokirana. Pri hiši pod drevesom je namreč sedel otrok, bil je že na pogled presuh in zdel se mi je prestrašen ter tudi bolan. Ko sem ga vprašala, če je on Tomažek, mi je boječe pritrdil. Hotela sem se z njim pogovarjati, a je le boječe gledal okoli sebe.

Ker Matevža nisem našla, da bi se pogovorila z njim, sem stopila do sosedov, da bi mi povedali, kako živi Tomažek. Rade volje so mi povedali, kako ubogega otroka pretepajo in na vse načine trpinčijo.

Odločila sem se, da za vsako ceno poiščem Tomažku novi dom. Med potjo nazaj v mesto sem se spomnila starejše gospe Helene, pri kateri je že več otrok našlo tople dom, sama namreč nikoli ni imela svojega otroka. Bila sem prepričana, da bo gospa Helena vesela Tomažka. Še isti večer sem jo obiskala in ji vse razložila. Seveda je bila takoj za to. Naslednje jutro sem se vrnila k Vrbarjevim, Tomažek je bil spet sam in s pomočjo prijaznih sosedov sem ga prepričala, da je odšel z menoj k Heleni.

Takoj sta si bila všeč. Helena ga je toplo sprejela, mu razkazala novi dom, čakala ga je tudi dobra malica, jaz pa sem odšla prepričana, da se bo tu Tomažku bolje godilo.

Darja Kovač

Priprava dunajskega zrezka

Boki Boki je bil pritlikavi petdesetletnik, katerega smo lahko vedno prepoznali po njegovi pisani kapici. Bil je zelo neroden.

Nekega dne se je lotil cvrenja dunajskih zrezkov. Recept je poiskal na spletu. Začel je s pripravo. Zrezke je že imel. Manjkala mu je moka, a ker je bila nedelja, so bile trgovine zaprte, zato si je namesto moke vzel sladkor znamke Mokus. Zaradi imena je mislil, da je to kaj podobnega. Namesto drobtin si je s sosedovega dvorišča vzel nekaj peska, olje pa je nadomestil z gostim malinovim sokom. Sok je bil bolj tekoč od olja, zato je mislil, da mora čas pečenja podvojiti.

Ko je končal s pečenjem si je na krožnik naložil prepečene, rahlo vijoličaste, sladke zrezke, za katere je menil, da so v redu, saj pravega dunajskega zrezka še ni poskusil. Zrezke je pojedel, a je na žalost končal na urgenci.

Domen-Ian Morović

Izidor Khallan premagal strah in rešil Agato pred sodniki, a ne za dolgo

Agato so obsodili, da je kriva za vse slabo, kar se je zgodilo. Sodniki so jo spraševali: «Kje je prvič videla hudiča? Kje je prvič naredila točo?» in podobno. Agata jim ni odgovorila, samo sedela je in milo gledala. Sodniki so se nazadnje odločili, da bo morala v reko in če se bo potopila, je čarovnica, če pa ne pa to ni.

Pred smrtjo jo je rešil Izidor, ki je bil vanjo zaljubljen in je verjel v njeno nedolžnost. Ker jo je Izidor rešil, so sodniki tudi njega obtožili, da je vedel za njena početja in ji pomagal, zato je mogoče tudi on čarovnik. Agato in Izidorja so potem sežgali in tako sta oba zaradi ljubezni umrla.

Ananari Könye

Dobronakon versenyeztünk

Kedden reggel versenyre mentünk, magyar történelmi versenyre. A pártosfalvi iskoláról egy csoport indult. A csoportot Józsi, Anamari és én alkottuk.

Az iskolába busszal érkeztünk, egy kicsit még gyakoroltunk, majd a Kósa tanító bácsival elindultunk Dobronakra. Kilenckor kezdődött a verseny, ami tíz fordulóból állt. Először képeket kellett felismerni. A második fordulóban kérdésekre kellett felelni, ebben jók voltunk. A harmadik játékban a kakukktójt kellett megkeresni, a negyedik játékban személyeket felismerni. Ez a két játék nekem nagyon tetszett. Az ötödik fordulóban keresztretjvényt kellett megoldanunk. Ekkor kis szünet következett. Az első öt fordulóban 39

pontot szereztünk. A szünet után következett a verseny második része. Először be kellett mutatnunk az iskolában elkészített plakátunkat. Volt igaz-hamis játék, villámkérdések és jeles dátumok felismerése.

A verseny után megebédeltünk, majd következett az eredményhirdetés. A versenyben összesen 73 pontot értünk el, nyolcadik helyen végeztünk tizenkét csoport közül. Minden versenyző csoport kapott elismerést, a legjobb három csoport viszont jutalomkiránduláson vehet majd részt.

A verseny jó volt. Örülök az elért eredménynek.

Šebök Gregor

Részletek egy diáknaplóból

2011. március 12.

Tegnap a versmondókkal és a néptáncosokkal Lendván a színházban gyakoroltunk a magyar nemzeti ünnepre. Kora reggel indultunk. Mire odaértünk, a lendvai táncosok már gyakoroltak. Utána mi következünk a karikázó gyakorlásával. Már itt nagyon elfáradtam. De nem volt pihenés, hiszen ezek után következett a versek gyakorlása. Gyakorlás közben egyszerre csak elkezdett fájni a fejem. Nagyon kellemetlen érzés volt. Dél körül már mindenki el volt fáradva, köztük én is.

Ezen a napon sok új ismeretséget kötöttem. Mire visszaértünk a suliba, már a fejem sem fájt. Az iskolában elmeséltük új élményeinket, majd fél háromkor hazamentünk.

2011. március 17.

Március 15-én is korán kellett kelni, mivel már 6.45-kor indult a busz Lendva felé. Várt ránk a nagy fellépés, amire mindenki szorgalmasan gyakorolt. Mindenki nagyon izgatott volt. Délelőtt az diákoknak és a tanítóknak mutattuk be az ünnepi műsort. Fellépés előtt tartottuk meg a főpróbát, amikor még utoljára elgyakorolhattuk a táncokat, verseket, énekeket, és ekkor állították be a fényeket is. Utána befönték az öltözőben a hajunkat, átöltöztünk népviseletbe, és már a színpadon kellett lennünk. Nagy lámpalázam volt. De szerintem nemcsak nekem, a többieknek is. Nekem kellett megkezdenem a versösszeállítást, ami nem volt egyszerű dolog, hiszen a fények is elvakítottak. A karikázó közben már szerencsére elmúlt a lámpalázam.

Műsor után, amit mindenki dicsért, visszautaztunk az iskolába, ahol négyig a barátaimmal beszélgettünk, játszottunk, lazítottunk. Négykor visszaindultunk Lendvára, hiszen még egy fellépés várt reánk. Másodszor a nagyközönségnek mutattuk be az ünnepi műsort. Ekkor már nem volt akkora lámpalázam. A műsor végén mindenki tapsolt, és ez nagyon jó érzés volt.

Könye Anamari

Halászkaland

Ma reggel örömmel keltem fel, mert szombat van, és nem kell iskolába menni. Úgy döntöttem, hogy elmegyek horgászni. Már reggel hatkor kimentem a kebelelei tóhoz. Szinte egyszerre értünk oda az Igorral. Ő is horgászni jött. Jó volt a kapás, mert még tíz percet sem kellett várni az első pontyra. Délre már öt pontyot halásztam ki, és az Igor sem állott rosszul. Úgy határoztam, most már haza kellene menni. Ekkor egyszerre Igor alatt beszakadt a stég, és beleesett a vízbe. Igor nem tud úszni, nem tudtam, mit csináljak. Először a kezemet

nyújtottam neki, de nem érte el. Azon gondolkodtam, mivel tudnám kihúzni. Eszembe jutott a horgáspálca. Elfutottam érte és a pálca segítségével kihúztam az Igort. Nagyon hálálkodott, amikor kimászott a vízből. Azután felhívtam az édesapját, hogy jöjjön értünk. A nap másik felét számítógépezéssel töltöttem.

Ma reggel egy kis félelemmel mentem az iskolába, mert a muraszombati kavicsbányába mentünk kenuzni. Amikor beültem a kenuba, egy kissé még esetlenül mozogtam a vízen, se minél tovább ültem benne, annál jobban ment az evezés. Kenuzás után a tanító bácsi megengedte, hogy fürödjünk a vízben. Mindenki nagy örömmel ugrált a vízbe. Amikor Grega beugrott a vízbe, elkezdett kapálózni. Azt hitte, hogy nem mély a víz, de az volt. A tanító bácsi beugrott utána, és kimentette a vízből. Ezután visszautaztunk az iskolába. Mindenkinek elmeséltük, mi történt. A mai nap elég kalandos volt.

Tivadar József

9. osztály

Egy emlékezetes napom

Decemberben az iskolám téli sportnapot szervezett Pohorjén. Választhattunk a szánkózás és a síelés között. Én két osztálytársammal együtt úgy döntöttem, síelni megyek, mivel a síelés mégis egy extrémebb sport a szánkózásnál.

Az utunk az iskola parkoljáról kezdődött. Néhány falu után Muraszombatba értünk, ahol rátértünk az autópályára. A hosszú út után az első megálló Tepanjeben volt, ahol megszállottuk a mosdót és a helyi boltban valami enni/innivalót vehettünk magunknak. Az uzsonnát is ott tartottuk. Majd ismét rátértünk az autópályára, ahol most az autóbusról a többi teherautó vezetőnek integettünk. Körülbelül másfél óra után Pohorjére értünk, és megkezdődött az igazi sportnap. A síelők elkészültünk, és egy kisebb pályán elismételtük az alapokat. Azután egy nagyobb pályára mentünk. Itt a nyolc síelőből a felének már volt néhány nehézsége a megállással. Később két csoportra oszlottunk, a tapasztaltabb síelőkre és a kezdőkre. A kezdők a közepes pályán síeltek, míg a tapasztaltabbak a legmagasabb pályára, a Cajkaricára mentek. Itt is ért végéhez a sportnap.

Nagyon jó volt, és remélem, lesz még részem ilyen élményben.

Kalman Alen

Učenci 9. razreda so v mislih odpotovali v prihodnost in nam zaupali, kakšen bo njihov delovnik čez 10 in več let

Zjutraj ob sedmih mi zazvoni budilka in moram vstati. Ko vstanem, prebudim še otroka Tima, ki je star sedem let in hodi v 2. razred ter Mijo, ki je stara 2 leti in je letos začela hoditi v vrtec. Ko smo vsi pokonci, se najprej umijemo, nato pa zajtrkujemo. Po zajtrku se preoblečemo in odpravimo od doma. Preden prispem na delovno mesto, odložim Tima v šoli, Mijo pa v vrtcu.

Ko se pripeljem na delovno mesto v porodnišnico, kjer delam kot medicinska babica, se najprej preoblečem v uniformo in ob 9.00 začnem s delom. Ob pol desetih se je začel prvi porod, kjer smo imeli carski rez dvojčkov. Porod je trajal štiri ure, ker se je zakompliciralo, ampak tudi to smo uredili. Na koncu je bil porod uspešen in oba otroka sta bila zdrava. Ob

dvanajstih sem imela kosilo, ki ni dolgo trajalo, ker so me poklicali k drugemu porodu. Ta porod je potekal brez komplikacij in rodil se je zdrav deček. Preden sem odšla domov, sem še druge otroke odnesla materam, da jih nahranijo in se z vsako malo pogovorila.

Ob 15.00 sem končala s svojim delom in odšla domov. Na poti domov sem se ustavila po Tima v šolo in po Mijo v vrtec. Ko smo prispeli domov, smo se odločili, da gremo na sprehod v park. Ob petih, ko je mož prišel domov, se je malo on ukvarjal z otroki, medtem ko sem jaz pripravljala večerjo. Ob osmih sem otroka preoblekla v pižami in jih uspavala. Potem sem še pomila posodo, se pogovorila z možem in se odpravila spat.

Adriana Tamaško

Mislim, da bom ponosen, kar bom delal, ko bom odrasel. Moji načrti so zelo razvejani, to pomeni, da me dosti stvari zanima in da bi se rad ukvarjal z več dejavnostmi.

Ko bom odrasel, bom kmet oz. kmetovalec. Obdeloval bom približno 12 ha njiv pri dedku. To pomeni, da mu bom pomagal. Živel bom v Domanjševcih, kjer bom sezidal svojo hišo. Če mi bo uspelo, bom odprl tudi svoje podjetje, ki bo nudilo košnjo trave. Za košnjo bi prosil 20€ na uro. V službo bom hodil v Vanečo. Tam bom delal s kmetijskimi stroji. V svojem sadovnjaku na Hodošu bom še dalje delal, tam bom postavil eno brunarico. Vsako soboto bom šel k svoji mami in očetu na Hodoš. Če mi bo uspelo, bom vzel dekle mojih sanj za ženo. Imela bi dva otroke. Na svoje prijatelje nikoli ne bom pozabil, še dalje se bomo družili, se malo pohecali ter kakšno natakario v gostilni za ritko prijeli. Rad bi imel svoj gozd in en mali traktor, s katerim bi hodili v gozd po drva. Če mi bo uspelo, si bom uredil en mali vrt, kjer bom sadil zelenjavo. Vsako noč bi se ljubil z ženo. Najbolj pomembno pa bo, da bomo srečni. Če bom imel denar, bom lupil valjar, s katerim bom valjal nogometno igrišče NK Hodoš.

To so moji načrti za prihodnost in upam, da se mi bodo te sanje uresničile, da se bom imel krasno z ženo in otroci.

Boris Bunderla

Sem 35 letna pediatriinja s tremi otroki. Moj delovni dan se začne zgodaj zjutraj in se včasih zavleče pozno v noč.

Zjutraj ob 5.30 uri naju z možem iz trdega in zasluženega spanca zbudi budilka. Vstanem, se preoblečem ter grem zbuditi še najine tri otroke. Medtem ko se umivajo, jim pripravim zajtrk. Po zajtrku se pripravimo za v šolo, vrtec in službo. Ob 6.30 uri se z avtom odpravimo od doma. Najstarejšega sina, ki ima 7 let, odložim v šoli, hčerki stari 5 in 2 leti pa odložim v vrtcu. Nato se odpravim do bolnišnice, kjer delam.

Moj delovni dan se začne ob 7 uri, ko si v ambulantni nadenem belo haljo ter se iz jutranje taxi službe in mamice spremenim v zdravnico. Moj mož dela v zasebni ambulantni kot splošni zdravnik. Moja služba je zdraviti majhne otroke. Včasih jih je zelo težko gledati, ko so tako bolni, ampak je dobro, da jim lahko pomagam.

Ko končam z delom, grem lahko nakupovat, saj nisem več taxi služba, ker otroke popoldne pobere mož. Ko pridem domov, najprej nekaj skuham, potem pa me čaka še kar nekaj hišnih opravil, kot so na primer likanje, pospravljanje, čiščenje itd. Ko se stemni, nam skuham večerjo in spravim otroke spat.

Ko pospravim in se umijem, se tudi midva z možem odpraviva spat.

Tako si zamišljam svoj delovni dan, Upam, da se mi bo to nekoč uresničilo in bom v tem uživala ter bom z družino zelo srečna.

Laura Nemet

Zjutraj zazvoni budilka:«Joj vstati bo treba,» sem si rekla. Odšla sem v kuhinjo pripraviti nekaj za zajtrk. Uredila sem Niko in Žana za vrtec in odpeljali smo se.

Med potjo sem ju odložila v vrtcu ter se odpeljala proti porodnišnici, v katero tako rada hodim. Najprej sem odšla pogledat malčke in njihove mamice. Šla sem po hodniku in kar naenkrat slišim:«Babica Hari, takoj v porodno sobo številka 2.»

Porod je bil dolg, trajal je kar celih 6 ur. Po porodu sem šla na malico, saj sem bila že zelo lačna.

Zopet so me poklicali v porodno sobo, tokrat v številko 1. Pripravila sem kopel, saj se je porodnica odločila za porod v vodi. Po porodu sem okopala dojenčka, da ga je mamica lahko podojila.

Še enkrat sem šla po oddelku preveriti, če je vse v redu, se poslovila od dojenčkov in mamic ter se počasi odpravila domov. Med potjo sem se ustavila v trgovinah, da sem lahko v miru nakupovala, ter v agenciji Sonček, kjer sem rezervirala potovanje v Španijo za dva tedna. Po vseh obveznostih sem se odpeljala domov in si privoščila počitek ob domačem bazenu. Doma sem imela še nekaj hišnih opravil, katere sem z veseljem opravila.

Bližala se je 21.00 ura. Uredila sem se, otrokoma prebrala pravljico in se odpravila v posteljo. Poljubila sem moža in mu šepnila: »Lahko noč, » ter v mislih na naslednji dan zaspala.

Marinela Hari

Moj delovnik je zelo enostaven, sem gasilec in moram vsak dan vsaj enkrat v gorečo hišo. Zjutraj vstanem in oblečem uniformo. Delam na gasilski postaji. Ko pridem do postaje, vsako jutro občudujem moderne gasilske avtomobile. Moj kabinet je v sobi 350c. Ni tako velik, kot si vsi predstavljajo. V pisarni imam mizo in omaro, kjer imamo uniformo in čevlje.

Nikoli ne vemo, kdaj se bo kaj zgodilo, kje bo zagorelo. Ob desetih imamo kosilo. V miru jem in naenkrat začne tuliti sirena. Moramo iti. V ulici Grovee street je zagorelo v hotelu

zaradi kratkega stika. V njem je dosti otrok in staršev, zato moram z drugimi gasilci v gorečo hišo. Ko vstopimo v hotel, takoj ugotovim, kje je začelo goreti. Fen, ki je bil vklopljen v elektriko, je padel v bazen poln vode. Sodelavec je začel ugašati ogenj. Naenkrat slišim, da nekdo kriči, zato odložim cev in odhitim navzgor. V dimu vidim malega otroka, zato začnem hitro gasiti, da bom lahko prišel do njega. Ko se mi uspe prebiti do otroka, le ta že leži v nezavesti, saj je vdihnil preveč dima. Hitro ga odnesem ven, kjer ga pregleda zdravnik, če se ni zastrupil z dimom. Sodelavec me pokliče na pomoč, saj sta v 4. nadstropju oče in štiriletni deček, ki ne moreta zapustiti sobe, saj so se zagozdila vrata. Moramo pohiteti, saj se požar nevarno širi. Uspešno razbijemo vrata, preden pa gremo iz sobe, eksplodira radiator in nam onemogoči izstop na stopnišče. Kolegom na ploščadi zakričim, naj postavijo ponjavo, saj nam ne preostane drugega, kot skok skozi okno. Najprej skočita oče in sodelavec, potem pa še jaz z dečkom. Prepričamo se, da v hotelu ni več nikogar, pogasimo požar in se odpeljemo proti gasilski postaji.

Bliža se sedma ura, ko se konča moj delovni dan poklicnega gasilca.

Patrik Györköš

Moje ime je Alen in sem 35-letni poročen moški. Z ženo Lauro imava tri skupne otroke, dva dečka in eno deklico. Dečka Tadej in Matej sta dvojčka in sta dve leti starejša od šestletne Lare.

Po izobrazbi sem inženir elektrotehnike in zaposlen pri slovenskem podjetju Telekom. Laura je po poklicu frizerka in dela v frizerskem salonu v Termah 300, v Moravskih Toplicah. Otroci hodijo na I. Osnovno šolo v Mursko Soboto. Živimo v nadstropni hiši v Beltincih. Z Lauro imava vsak svoj avto, jaz Nissana Juka ona pa Renaulta Scenica. Imamo ogromno dvorišče polno otroških igrar, ki seveda zahteva košnjo vsak teden. To opravi s traktorsko kosilnico Husqvarna, ki sem jo kupil v trgovini Agrooprema v Murski Soboti. Ponavadi delava oba le čez teden, torej ob sobotah največkrat odidem pogledat kakšno nogometno tekmo oz. jaz tudi odigram kakšno za KMN Beltinci. V prostem času pogledam kakšen film ter poslušam glasbo.

Zelo imam rad svojo družino in upam, da bodo moji otroci zelo uspešni.

Alen Kalman

Tájékoztatósi napon (Mi lesznek, ha nagy lesznek...)

Február 11-én tájékoztatósi napon vettem részt. A rakičani mezőgazdasági középiskolát néztem meg.

Azért szeretnék mezőgazdasággal foglalkozni, mert manapság már kevesen foglalkoznak vele. Annak ellenére, hogy az utóbbi időben egyre alacsonyabb ára van a mezőgazdasági termékeknek, bízom abban, hogy ez a jövőben meg fog változni, és kitartok az elhatározásom mellett.

Az iskola programjai közül a négyéveset szeretném választani. Az iskola igazgatója kedves, szigorú és rendszerető embernek tűnt. Az iskolának sok mezőgazdasági gépezete van. Ennek nagyon örülök, hiszen szeretek gépezetekkel dolgozni, javíthatni rajtuk, ha elromlanak. Van egy nagy Deutz traktorjuk, két Steyr és egy traktorkaszálójuk. Az iskola felső udvarában istállót találunk. Lovakat és sertést tenyésztenek.

Az iskola körül 22 hektár termőföld terül el, amit majd mi diákok is művelhetünk. Ennek is nagyon örülök. Amikor tehetem, szeretek segíteni a szerdahelyi papámnak minden mezői munkában.

Örömmel várom a középiskolás éveket, hiszen úgy gondolom, hogy olyant választottam, ami sok örömet hoz majd a jövőben. Ha sikeresen befejezem, a hazai termőföldeket szeretném megművelni.

Bunderla Boris

Slovo - Búcsú

Pisalo se leto je 2002, ko v šoli spoznali smo črko A. Kmalu sledile so ostale črke, številke in še kaj. Prispeli v 2. razred smo, branje, pisanje nam je kar dobro šlo.

V 3. med poukom dobro je bilo, a odmori – kriza, ni in ni šlo. Fantje več na tleh so bili in kaj? Pele so pesti. Me dekleta se v kot stisnile smo in čakale, da je kot nevihta mimo šlo. Učiteljica posedla nas je v klop in zagrozila: Če ne drugače, pa v kot!

V 4. razredu – prijatelja – kje pa! Se kregala sva in pretepala. A zdaj? Velika prijatelja, da je kaj!

5. razred začel se je fino, saj končno smo mir sklenili in osemletko zapustili. V devetletki kar v 7. razred smo skočili in se ga z veliko spremembami pošteno razveselili. 8. razred v začetku ni bil kaj prida, a tam kjer je volja je tudi moč. Tako smo ga uspešno zvozili in se počitnic razveselili.

V devetem kot najstarejši, a včasih najnorejši smo pravi prijatelji postali. Tu in tam smo na red pozabili, in razredničarki kar nekaj sivih las naredili. A osem let je za nami in gremo sanjam naproti. Izsanjali smo osem mehkih pomladi in zdaj z njimi hitimo. Za vetrovi, ki nam bodo šepetali in tulili, jokali in vriskali, ki nas bodo božali in topli, kajti življenje je medica in pelin. A zdaj:

Naj lipov list bo potni list in pesem ptic pojoč podpis za srečno pot okrog sveta, za vse brezmejnosti neba.

Eddig csak álmodtunk, terveztünk még,
most valóra válhat minden ami szép.
Az élet, a munka tárt karokkal vár,
S hogy szép lesz-e, csak rajtunk áll. /Szabó Pál/

Lehet, hogy gyenge néha még a hangunk,
Lehet, hogy léptünk még bizonytalan,
De indulunk: a szépet, jót akarjuk
S érezzük, hogy hitünknek szárnya van! /Juhász Gyula/

Útjaink százfelé válnak,
de szívünk egy célért dobog,
nekivágunk a küzdelmes mának,
és épít karunk egy szebb holnapot. /Arany János/

